

РЕШЕНИЕ

№ 3839

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **417** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 59 ал.13 от ЗЗО.

Образувано е по жалба вх.№ 22-0089/1/07.0120г на д-р З. Н. Г. „Амбулатория за първична мед.помощ-индивидуална практика за първична мед.помощ-дентална медицина“-С. с управител д-р Г. против Заповед № РД-15-1442/20.12.19г на Директор на СЗОК, с която е наложена санкция-прекратен договор № 22-0089/18г за оказване на първична извънболнична дентална помощ,сключен между д-р З. Н. Г. „АПМП-ИППМП-ДМ“ и НЗОК, относно д-р Зл.Г./изпълнител на пакет „Първична извънболнична дентална помощ“.

В жалбата се твърди, че заповедта е проц. и мат. незаконосъобразна, както и постановена в противоречие с целта на закона, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски.Твърди се, че санкцията е наложена за нарушение- отчитане на неизвършена дейност на стойност 32.25лв, вписана в Амбулаторен лист № 000170/11.06.19г, установено при проверка на 20.11.19г, по жалба на пациент от 05.07.19г., въз основа на представена от пациента на 18.11.19г рентгенова снимка на зъб/без данни за дата, авторство, обект на заснемане/.Въз основа само на тази снимка проверяващите приемат за доказано, че след като видно от нея не е изваден част от корен на зъб, то дейността вадена на същия зб изобщо не е била извършена/зъб се считал за екстрахиран, когато всички части от него са отстранени от устната кухина/.Адм. производство е започнало по просрочена жалба на пациент по см. на чл. 72 ал.7 вр. чл. 35 ал.2 от ЗЗО/жалбите се подават в 7мо дневен срок от установяване на някое от основанията по чл. 35 ал.2 от ЗЗО/.Заповедта за възлагане на проверката не е издаден от компетентен орган съгл. чл. 10 ал.2 от Инструкция № РД-16-31/23.06.16г за

условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72 ал.2-8 от ЗЗО, тъй като съгл. чл. 72 ал.2 от ЗЗО, Управителят на НЗОК или упълномощено от него дл.лице със заповед разпорежда извършването на проверка от контролори на РЗОК с участие на служители на СЗОК. Съгл. чл. 10 ал.3 от Инструкцията обаче, едва след издаване на тази заповед, Директорът на РЗОК може да издаде заповед за определяне на контролори, но заедно с контролорите от НЗОК.Инструкцията/чл. 11 ал.1/ противоречи на ЗЗО/чл. 72 ал.2/, предвиждайки, че проверки могат да се възлагат и само по заповед на Директора на РЗОК. Заповедта за назначаване на проверка № РД-18-1699/11.11.19г е без посочени фактически и правни основания и в нея не се цитира оправомощаваща заповед от Управителя на НЗОК.Обж. заповед е събрана при липсата на годни и достатъчно доказателства, обуславящи извод за отчетена неизвършена дейност. Рентгеновата снимка е без дата/може да е правена преди датата на манипулацията на зъба/, не е ясно от чия уста и на кой зъб е направена, не е ясно в кое лечебно заведение е направена. Ответникът е следвало да процедира по реда на чл. 39 ал.1 от АПК, като представеното му вещественно доказателствено средство/снимката/ е следвало да се събере чрез съответните проц.способи-оглед или експертиза, назначена от ответника в рамките на адм.производство/при която в.лице да разчетат снимката/. Освен това пациентът е подписал амб.лист от прегледа /с отбелязване, че зъбът е изваден/, а впоследствие твърди друго.Адм.орган се е произнесъл в нарушение на чл. 35 от АПК, като не е събрал доказателства, оборващи АЛ/рентгеновата снимка не го оборва/.Неправилно са приложени чл. 59 ал.11 т.1 б. "а" и ал.13 от ЗЗО, както и чл. 29 ал.1 от Инструкцията, тъй като отчетената мед.дейност е извършена/не се твърди обратното и от пациента/, като наличието на останала част от корен на зъб е относимо към качеството на извършената дейност, но не обосновава извод за липсата на извършена такава.Санкцията е наложена неправилно, като е прекратен договора с цялото лечебно заведение , а е следвало да се прекрати само относно конкретния лекар/дори да е единствен в практиката/.Наложена е санкция, предвидена за повторно нарушение, при липса на данни за предходно нарушение.В съд.заседание адв. бабчев поддържа жалбата.

Ответникът Директор на СЗОК се представлява от юрк. Й., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на заповедта. Твърди, че е житейски нелогично пациентът да предостави с жалбата си чужда снимка или своя снимка, но от друг зъб. На самите рентгенови снимки не се поставя дата, но за направата на такава на пациента се издава направление от зъболекар.Моли се самата жалба на пациентката да се приеме като доказателство, а 7мо дневният срок по чл.72 ал.2 от ЗЗО за проверка е само инструктивен.Пациентката едва ли е знаела в какъв срок следва да подаде жалба, като произнасянето по жалбата не е извън преклузивен срок.

Съдът намира жалбата за допустима, депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗЗО, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

д-р З. Н. Г. „АПМП-ИППМП-ДМ“ и НЗОК е сключен договор № 22-0089/24.04.18г за оказване на първична извънболнична дентална помощ, в съответствие с НРД за ДД 18г/в сила от 01.04.18г/.Единственият лекар в „АПМП-ИППМП-ДМ“ е самата д-р Г., видно от депозираната по делото справка от ответника.

Видно от Амб.лист № 000170/без дата/, представляващ разпечатка от системата на НЗОК/от ел.отчет/, на 11.07.19г на пациентката са правени две дейности- обстоен

преглед и екстракция на постоянен зъб-код 509/зъб 34/, а на 16.07.19г са правени манипулации на други два зъба на пациентката/12ти и 13ти/.Видно обаче от Амб.лист № 169/без дата/, представляващ амб.лист, изготвен и подписан от лекар и пациент, първите две дейности са правени на 10, а не на 11 юли/като на ел.разпечатка/.Следователно в един амб.лист/ без посочена дата/, са документирани два прегледа/на две различни дати/, като оригинала на амб.лист/подписан от лекар и пациент/ се различава по съдържание от ел.разпечатка на амб.лист/относно дата на амб.лист и дата на първите две манипулации/- бел. на съда.

Видно от копие от здравноосигурителната книжка на пациентката А.Т., до м.07.19г тя е имала друг личен зъболекар, като от м.юли 2019г такъв е д-р Г., която през м.07.19г/без дати/, е направила общо 4 бр. манипулации, на различни зъби/3 бр/ на пациентката.

Пациентката депозира до Директора на СЗОК жалба с вх.№ 94-Т-1584/22.10.19г, в която сочи, че : на 05.07.19г /а не на 10ти или 11ти юли, както е посочено в амб.листи/, е посетила д-р Г. , като ѝ е изваден зъб 34 /четвърти долу вляво/, за което пациентката доплатила/освен сумата от НЗОК за дейност код 509/ още 15лв в брой. Месец след заздравяване на мястото обаче се виждало бяло връхче и пациентката си направила снимка/не сочи къде и кога/, като се установило, че коренът и част от зъба са още на мястото си.

Директорът на СЗОК издал заповед № РД-18-1699/11.11.19г за извършване на проверка по жалбата, като определил срок за проверката/11.11-10.12.19г/ и поименно двама служители на СЗОК за извършване на проверката. Заповедта е издадена на осн. чл. 20 ал.1 т.2 и чл. 72 ал.2 от ЗЗО, Инструкцията, § 6 от ПЗР на НРД за ДД18г и договор № РД-НС-01-2-3/ 29.01.19г за изменение на НРД за ДД 18г.

Д-р Г. депозира на 11.11.19г писмено становище, че няма спомен за случая и е възможно да е допуснала грешка, но е озадачена, че пациентката не я е потърсила за коригиране на грешката.

След депозиране на жалбата, на 18.11.19г пациентката представила в СЗОК/няма данни за такова действие на пациентката, но е отразено като извършено в обж. заповед/ рентгенова снимка на зъб/копието е по делото, оригиналът е по преписката при ответника/, като от нея не е видно дата и място на направата ѝ, от кого/къде е направена, какво е снимано.

За резултатите от проверката е съставен Протокол № РД-18-1699-1/20.11.19г/връчен на същата дата/. Видно от него, снимката била направена на 18.11.19г/не е ясно от къде са тези данни/, като не са констатирани други нарушения при проверката на място в практиката.Съставен е и Протокол № РД-18-1699-2/20.11.19г за неоснователно /връчен на същата дата/.Видно от него, по АЛ № 000170/11.07.19г за екстракция на зъб от НЗОК са били заплатени 32.25лв, които подлежат на възстановяване, тъй като са неоснователно получени-без да е била извършена дейност.В срока за възражения такива не са постъпили от д-р Г..

Въз основа на докладна записка от 11.12.19г от Началник отдел „КМДПА“ до Директора на СЗОК, е издадена обж. Заповед за № РД-15-1442/20.12.19г, с която е наложена санкция-прекратен договор № 22-0089/18г за оказване на първична извънболнична дентална помощ,сключен между д-р З. Н. Г. „АПМП-ИППМП-ДМ“ и НЗОК, относно д-р Зл.Г./изпълнител на пакет „Първична извънболнична дентална помощ“.Заповедта е издадена на осн. чл. 20 ал.1 т.4, чл. 59 ал.13 от ЗЗО , чл. 145 ал.1 т.2 и чл. 152 ал.1 предл.първо от НРД за ДД 18г с последно изменение ДВ

бр.10/19г, в сила от 01.01.19г / т.е. относим към процесния период 2019г-бел. на съда/, вр. чл. 59 ал.11 т.1 предл.първо б.“а“ от ЗЗО.Видно от мотивите на заповедта, зъб се счита за екстрахиран, когато всички части от него са отстранени, което видно от снимката не е така. Д-р Г. е била длъжна да провери дали не са останали части от зъба, като е могла и е била длъжна да положи дължимата завишена грижа по време на манипулацията и непосредствено след нея.Ответникът приема, че материалната доказ.сила на официалния удостоверителен документ-АЛ № 000170/11.07.19г, е била опровергана чрез твърденията в жалбата на пациентката, съдържащи и индиция и доказателство за неизвършена дейност, но отчетена и заплатена като извършена.Доказателството-жалба от пациент се потвърждавало от доказателството-рентгенова снимка на зъб. Видно от която /за Съда и за всеки неспециалист не е видно/ , в устната кухина на пациентката/не е ясно как се извежда този извод/ са налице корен и част от зъб 34/не е ясно как се извежда този извод/.Заповедта е връчена на 23.12.19г, като жалбата до съда е от 03.01.20г.

На страните е указана доказ.тежест, не са направили искания по доказателствата.

Съдът намира от правна страна следното:

Законосъобразността на заповедта следва да се преценява към датата на издаването й-20.12.19г.

Заповедта е издадена на осн. чл. 20 ал.1 т.4 и чл. 59 ал.13 от ЗЗО, от Директора на СЗОК/териториално компетентната РЗОК/, поради което Съдът намира заповедта за издадена от комп.орган, в кръга на предоставената му по закон мат. компетентност и в кръга на терит. му компетентност.

Заповедта е издадена при спазване на изискванията за форма и съдържа реквизитите по чл. 59 от АПК, вкл. фактически и правни основания/отделен е въпроса доколко са правилни/.

Заповедта е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила, довели и до материална незаконосъобразност на заповедта. Органът се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на чл. 35 от АПК, като изводите му не се поддържат от събраните доказателства,а последните не са ценени правилно/нарушение по чл. 36 ал.3 от АПК/, служебно не са събрани относимите и допустими доказателства/нарушение по чл. 36 ал.1 от АПК/.В резултат на което фактическата обстановка е напълно недоказана чрез събраните по преписката доказателства/в съдебна фаза не се иска събиране на други доказателства/. Както многократно бе посочено по-горе , самата рентгеновата снимка не съдържа данни за дата и място на направата й , от къде и от кого е направена, какво отразява/Съдът приема тезата на ответника, че по принцип на тези снимка такива данни не се отразяват/. Не са представени от ответника обаче /като носител на доказ.тежест/ никакви събрани от него доказателства относно тези релевантни факти/напр. доказателства за издадено направление от друг зъболекар за направата на тази рентгенова снимка; касов бон или друг документ от лабораторията, където е правена снимката; доказателства относно последващ преглед на пациентката от друг зъболекар; доказателства кой е разчел изобразеното на снимката и каква е неговата проф.компетентност да разчита рентгенови снимки на зъби и т.н./. Няма и доказателства, че именно пациентката, и то именно на 18.11.19г, е предоставила в СЗОК тази рентгенова снимка/няма такива данни в преписката/. И до края на устните състезания остава неизяснен въпроса до кой момент пациентката е можело да бъде

изследвана /вкл. в хода на адм. производство посредством назначена от ответника експертиза/ относно наличието на неотстранени части от зъб 34 в устната й кухина/т.е. на коя дата е направена следващата манипулация на този зъб/. Изобщо няма данни дали преди или след жалбата си до СЗОК пациентката е посетила друг зъболекар и са били отстранени останките от зъба. Изводите на ответника, че жалбата на пациентката представлява доказателство, и че то опровергава мат.доказ.сила на амб.лист, са изцяло погрешни. Изложеното в жалбата е просто твърдение на лице, а не доказателство за твърдените от него факти/по арг. от чл. 43 от АПК/- дали има останали части от зъба в устната кухина, не следва да бъде доказвано посредством твърдение/декларация/ на самото лице, а посредством рентгенова снимка/придружена с данни, че снимката е именно на зъб 34, на тази пациентка,и е направена преди последваща манипулация на този зъб, т. е отразява състоянието му след процесната манипулация/, която задължително да е придружена от писмено заключение/разчитане/ от лице с необходимата проф. компетентност/да разчита рентгенови снимки на зъби/. Тук се повдигат и множество неизяснени от ответника и до момента допълнителни въпроси - 1/ коя е датата на манипулацията/според жалбата на пациентката е 05.07.19, според оригинала на амб.лист- 10.11.19г, според ел.разпечатка на амб.лист- 11.07.19/; 2/защо е направен само един амб.лист, отразяващ дейности, извършени на две различни дати; 3/ защо оригинала на амб.лист и ел. разпечатка от него имат различни номера и сочат различна дата на извършената дейност /код 509 относно зъб 34/; 4/ и двата амб.листа не носят дата/оригиналът с № 169 е със зачерквания и забелвания, като ответникът приема за меродавна ел.разпечатка с № 000170/; 5/ ответникът приема, че датата на разпечатката е 11.07.19г /което повдига въпроса как тогава съдържа в себе си две дейности от 16.07.19г/. Нито жалбата на пациентката, нито рентгеновата снимка/който и когато да я е предоставил по преписката/, не представляват годни доказателства. Още по-малко такива, оборващи презумираната мат.доказателствена сила на амб.лист/офиц.удостов.документ/. Отразеното в амб.лист /извършена на 10.07.19г или 11.07.19г дейност с код 509 по отношение на зъб 34 на тази пациентка/, е можело да бъде оборена само и единствено посредством допускане на мед.експертиза в хода на адм. производство/чл. 49 ал.1 от АПК/. Мед.експертиза е следвало да провери дали има останки от зъб 34 в устната кухина на тази пациентка, но само и единствено при наличие на събрани от органа достоверни данни, че до датата на експертизата, на пациентката не ѝ е правена последваща манипулация на същия зъб /след процесната манипулация/.При каквото и да е съмнение относно наличие на последваща манипулация, в.лице е следвало да даде заключение какво е отразено на въпросната рентгенова снимка от преписката /дали е зъб 34, на тази пациентка/, като органът е следвало да събира служебно доказателства/чл. 36 ал.1 от АПК/, че снимката е правена преди последващата манипулация/т.е. че отразява състоянието на зъба,каквото е след процесната манипулация/. Няма никакви доказателства, че рентгеновата снимка всъщност не отразява състоянието на зъба преди процесната манипулация /ако изобщо се установи от в.лице, че на снимката е видно наличието на части от зъб 34 на тази пациентка/. Аргументът на ответника, че не е логично пациентката да представя чужда снимка, не компенсира липсата на събрани служебно от него доказателства, нито оборва отразеното в амб.лист.Освен това точно процесният амб.лист не би могъл да се ползва с обвързваща мат.доказателствена сила, доколкото в оригинала няма дата и има зачерквания, а ел.разпечатка е с различно

съдържание от оригинала на амб.лист. Аргументът на ответника, че щом е подписала амб.лист , пациентката потвърждава извършената дейност, също е несъстоятелен. Доколкото дали е извършена дейността /отстранен в абсолютна цялост зъб, без останки-според тезата от заповедта кога дейността следва да се счита за извършена/, не би могло да се прецени от лице без съответните проф.познания и без рентгенова снимка/ако трябва да липсват останки от зъба, за да се приеме дейността за извършена, то и самият зъболекар, без рентгенова снимка, няма как да потвърди , че няма остатъци от зъба все още/.Не е спорно между страните, че манипулация е извършена/зъбът е ваден/. Спорно е какво е било качеството на извършеното/дали е имало останки/, а недоказано е кога изобщо се е случило това.

Изложеното е достатъчно, за да бъде заповедта отменена като издадена при липсата на изложените в нея фактически основания/което се приравнява на липсата на фактическо основание, което води до материална незаконосъобразност на заповедта/. За пълнота на изложението, Съдът ще допълни, че: 1/ срокът за жалба по чл. 72 ал.7 вр. чл. 35 ал.2 от ЗЗО тече от установяване на някое от обстоятелствата по чл. 35 ал.2 от ЗЗО от самото ЗЗО.В случая няма достоверни данни кога точно пациентката е узнала за тези обстоятелства /тя самата не сочи в жалбата си точна дата, на която е узнала/, поради което срокът няма как да бъде изчислен и жалбата ѝ до СЗОК не е просрочена; 2/ видно от диспозитива на обж. заповед, се прекратява договора само относно конкретния лекар-изпълнител, а не спрямо цялата практика, поради което е спазена нормата на чл. 59 ал.13 вр. чл. 11 т.1 предл.първо б.“а“ от ЗЗО.Не е налице /и според самата заповед/ хипотезата на т.2, както погрешно счита жалбоподателя. Заблудата на жалбоподателя, че е прекратен договора относно цялата практика, а не само относно конкретния зъболекар, обяснява защо жалбата е подадена от името на практиката, а не от името на конкретния лекар. Доколкото обаче практиката се представлява именно от този лекар/той е единствения/, то жалбата е подписана и изходяща и от конкретния лекар, и от практиката; 3/ заповедта на Директора на СЗОК от 11.11.19г за възлагане на проверката съдържа фактически и правни основания/видно от съдържанието ѝ/; 4/ съгл. чл. 72 ал.3 изр.второ от ЗЗО и чл. 11 ал.1 от Инструкцията, контролърите от РЗОК могат да извършват проверки на територията на съответната РЗОК, и само въз основа на заповед на Директора на съответната РЗОК. Има и друга хипотеза- съгл. чл. 72 ал.2 от ЗЗО и чл. 10 ал.1 от Инструкцията, Управителят на НЗОК/или упълномощено от него дл.лице/, може да разпoredи контролери от РЗОК да извършват проверка/не само в съответната им РЗОК/, но тогава съгл. чл. 10 ал.3 от Инструкцията следва да има последваща заповед от Директора на съответната им РЗОК /с която поименно определя кои да са контролърите от поверената му РЗОК, които да извършват проверката, възложена от Управителя на НЗОК/.Няма противоречие между ЗЗО и Инструкцията, налице са две хипотези/описани в чл. 72 ал.3 изр.второ от ЗЗО/, като в случая е налице хипотезата по чл. 72 ал.2 изр.второ предл. първо от ЗЗО вр. чл. 11 ал.1 от Инструкцията, а не хипотезата на чл. 72 ал.3 изр.второ предл. второ вр. ал.2 от ЗЗО вр. чл. 10 от Инструкцията.

Заповедта е издадена и в противоречие с целта на закона-ЗЗО /разписано е да не се заплаща неизвършена дейност/, доколкото данните от преписката водят до извод за други нарушения/относно качеството на извършената дейност и нередности при оформяне на мед.документация/. Не се налага връщане на преписката за ново произнасяне, доколкото след толкова изминало време /една година/, би било

невъзможно установяването на действителното състояние на зъба непосредствено след процесната манипулация през м.07.19г.

При този изход на спора, претенцията на жалбоподателя за разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК- следва да му се присъдят 50лв дър.такса и 360 лв договорен и внесен неоспорен адв.хонорар/с ДДС/, общо 410лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-15-1442/20.12.19г на Директор на СЗОК , по жалба вх.№ 22-0089/1/07.0120г на д-р З. Н. Г. „Амбулатория за първична мед.помощ-индивидуална практика за първична мед.помощ-дентална медицина“-С. с управител д-р Зл.Г..

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на д-р З. Н. Г. „Амбулатория за първична мед.помощ-индивидуална практика за първична мед.помощ-дентална медицина“-С. с управител д-р З. Н. Г. сумата от 410 лв/четиристотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: